

LA PERONA 1980-1989

Esteve Lucerón
Produccions Editorials de la Imatge, 2010

80 pàgines

La història social sobre el fenomen del barraquisme a Barcelona al llarg del segle XX representa un llegat imprescindible per entendre el procés de construcció de la ciutat. No obstant això, la recent desaparició, a principi dels anys noranta, d'importants nuclis de barraques, l'oblit dels noms i la memòria dels testimonis, evidencia que la seva petjada s'ha menystingut a l'hora d'explicar la història oficial de la ciutat. Per aquesta raó, a final del 2004 es va constituir un equip de recerca i anàlisi format per historiadors, antropòlegs i geògrafs de la Universitat de Barcelona per tal d'iniciar una recerca sobre aquest fenomen. Els resultats conformen una monografia centrada en la història del barraquisme a la ciutat de Barcelona al llarg del segle XX i l'estudi etnogràfic dels barris barraquistes de Montjuïc, el Carmel i La Perona. Aquest llibre recull una versió reduïda del capítol dedicat al barri de La Perona, a través de les fotografies realitzades pel fotodocumentalista Esteve Lucerón.

I LA FESTA SEGUEIX. COM UN AUTORETRAT

Josep M. Espinàs
La Campana, 2010

175 pàgines

En l'obra de Josep M. Espinàs hi ha una línia memorialista en què parla de les experiències personals i del món que l'envolta. S'hi inclouen sens dubte *El nen de la plaça Ballot*, *El teu nom és Olga* i *Inventari de jubilacions*, publicat quan l'escriptor va fer 65 anys. Després, havent passat dels 73 anys, va escriure *Temps afegit*, un document íntim i literari subtítulat "Com un autoretrat", amb gran acceptació per part de la crítica i els lectors. Un autoretrat que es consolida amb aquest llibre. A 82 anys, publica un text ple d'observacions i reflexions sobre els fets de la vida –la de la societat i la seva– exposades amb precisió, profunditat i una calma lluminosa. A cada prosa s'hi pot trobar l'accent personal d'un autor amb una obra literària d'un abast enorme. Premi d'Honor de les Lletres Catalanes i membre de la Reial Acadèmia de Bones Lletres de Barcelona, va obtenir els premis Joanot Martorell i Sant Jordi com a novel·lista, i el Víctor Català pel llibre de contes.

LA COMUNICACIÓ DE PROXIMITAT A CATALUNYA (2000-2009)

Taula de la Comunicació
Diomira, 2009

214 pàgines

La Taula de la Comunicació va néixer l'any 2000 amb la voluntat d'esdevenir una plataforma de coordinació de les entitats de comunicació de proximitat que en aquell moment estaven presents al Consell Municipal d'Associacions de Barcelona. Des del seu origen, un dels principals objectius de la Taula va ser el d'afavorir relacions estables de treball en comú entre els associats i les xarxes de comunicació de proximitat, amb la intenció de treballar amb aquests des de l'especificitat i esdevenir una plataforma d'un espai català de comunicació ambiciós amb els seus propòsits. Aquest llibre presenta un recull de quasi una dècada d'activitat de les entitats i xarxes de comunicació catalanes que treballen en l'àmbit més pròxim al ciutadà entre els quals es troba la Taula de Comunicació. A la primera part, es recopien les activitats portades a terme per la Taula i, a la segona, el llibre se centra en les organitzades per les xarxes de comunicació a Catalunya.

VIATGE INVOLUNTARI A LA CATALUNYA IMPOSSIBLE

Quim Torra
Proa, 2010

297 pàgines

Advocat i editor, Quim Torra ens convida a un recorregut apassionat i apassionant per la història del periodisme català. Barrejant realitat i ficció, reconstrueix un món extingit, el de la premsa catalana d'abans de la guerra. Un món en què uns periodistes escrivien amb llibertat, compromesos amb el país i el temps. Amb el pretext de l'elaboració d'un llibre sobre Eugeni Xammar, s'expliquen tres vides trencades per l'exili i engolides per l'oblit, les de Lluís Capdevila, Àngel Ferran i Francesc Madrid. Amb ironia i tendresa, desfila davant nostre la història d'un país que volia ser culte, civilitzat i cosmopolita. Un projecte que va esdevenir impossible. Torra ha publicat també *Ganivetades suïsses* (2007) i *Periodisme? Permetin! La vida i els articles d'Eugeni Xammar* (2008). També s'ha encarregat de l'edició de treballs d'Àngel Ferran i Miquel Joseph, de l'epistolari entre Pau Casals i Josep Trueta i del recull d'articles *El Nadal que no vam tornar a casa*.

VISCA LA REPÚBLICA! JOAQUIM VENTALLÓ, PERIODISTA, POLÍTIC, POETA I TRADUCTOR

Pau Vinyes i Roig - Duxelm i Fundació Josep Irla,
2010

216 pàgines

L'historiador Pau Vinyes aconsegueix unir en aquest llibre dues de les seves grans passions: l'època de la Segona República a Catalunya i en Tintín, el mític personatge de còmic creat per Hergé. I ho fa a través de la biografia de Joaquim Ventalló i Vergés, responsable de la traducció de les aventures de Tintín i Milú al català. Aquest nexa d'unió va fer que l'autor conegués, quan encara era un nen, el periodista català i es decidís a conèixer la trajectòria del que és un testimoni clau del segle XX. Periodista des de ben jove, Ventalló va arribar a dirigir els diaris *L'Opinió* i *La Rambla*. Regidor de cultura de Barcelona en la primera legislatura republicana (abril de 1931-gener de 1934), va reorganitzar i potenciar el Patronat Escolar de la ciutat. Impulsà també l'avantprojecte de l'Aeroport Internacional de Barcelona. Tot i ser membre fundador d'ERC, va haver de fugir cap a l'exili per por d'ésser assassinat per la FAI. Un cop va tornar de l'exili, no va poder treballar de periodista fins a la Llei de premsa del 1967.

SOCIETAT, MITJANS I POLÍTICA: DRETS I DEURES

Parlament de Catalunya, 2009

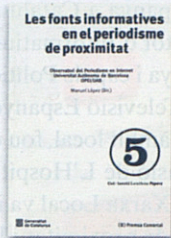

126 pàgines

La VIII Jornada Parlamentària de Mitjans de Comunicació Audiovisuals, titulada "Societat, mitjans i política: drets i deures" i celebrada l'octubre de 2008, va voler contribuir al debat sobre els reptes que plantegen les noves tecnologies de la informació i la comunicació i les potencialitats que ofereixen per aconseguir una societat informada, cohesionada i participativa. Per fomentar i enriquir aquest debat es va apostar, com a experiència pilot, per promoure la participació a través del web del Parlament i les xarxes socials del Facebook i el Twitter. La jornada es va estructurar en diferents blocs temàtics, el primer del qual es va centrar en la "Participació i la cohesió social", i va tractar les potencialitats que comporten les noves tecnologies per aconseguir una societat cohesionada. "Llibertat d'expressió a l'era digital" i "Qui marca l'agenda política?" van ser els títols dels altres blocs. Aquest llibre transcriu les intervencions de tots els participants.

LES FONTS INFORMATIVES EN EL PERIODISME DE PROXIMITAT

Generalitat de Catalunya, 2010

127 pàgines

Aquest llibre recull el treball guanyador del premi Recerca Premsa Comarcal 2007, atorgat per la Fundació Catalana de la Premsa Comarcal, amb el patrocini de l'Agència Catalana de Notícies (ACN) i la col·laboració de la Xarxa Vives d'Universitats. Aquesta vegada, el premi en qüestió va recaure en l'equip investigador de la Universitat Autònoma de Barcelona dirigit pel doctor Manuel López i integrat per membres de l'Observatori del Periodisme a Internet. Els guanyadors analitzen les fonts d'informació que usen els mitjans de proximitat, ja siguin impresos, digitals, emissors de ràdio o televisions. L'estudi, que ha analitzat un total de 4.644 notícies, posa de manifest que els mitjans locals treballen amb un índex de més de dues fonts per informació, fet que es valora de manera positiva. L'estudi també conclou que la majoria de fonts són oficials i que els periodistes d'aquests mitjans tenen una bona relació amb les fonts vinculades a entitats veïnals i ciutadanes.

HACIA LA CONSTRUCCIÓN DE UN PERIODISMO NO SEXISTA

Comunicación e Información de la Mujer, AC (CIMAC), 2009

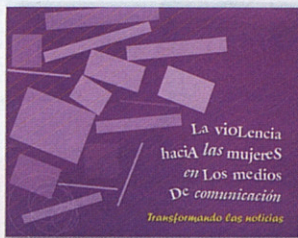

147 pàgines

Davant els reptes als quals s'enfronta el periodisme en l'actualitat, l'objectiu d'aquest manual és el d'oferir als professionals d'aquest sector noves alternatives per realitzar una feina amb perspectiva de gènere. Es pretén que puguin comptar amb una eina útil per analitzar i comprendre les característiques que defineixen la condició social en què viuen les dones i les condicions socials, ideològiques i culturals que generen la desigualtat i la discriminació construïdes al llarg dels segles contra les dones. El projecte, impulsat per l'entitat mexicana CIMAC, respon a aquest propòsit i al compromís de generar i publicar informació sobre la condició social de les dones i contribuir al fet que els periodistes incorporin els drets humans de les dones en la seva feina diària; així com promoure els mitjans com una eina de transformació educativa i social que funcioni com a estratègia perquè les organitzacions civils transmetin les seves activitats, demandes i propostes.

LA VIOLENCIA HACIA LAS MUJERES EN LOS MEDIOS DE COMUNICACIÓN.

Maite Rodigou (dir.) CISCISA, 2008

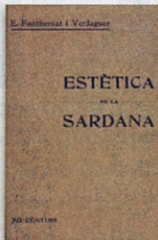

44 pàgines

Aquest llibre va ser creat dins del context del Programa Regional "Ciudades Seguras: Violencia contra las Mujeres y Políticas Públicas", coordinat per UNIFEM amb el suport de l'Agència para la Cooperación Española (AECI). Amb motiu del llançament oficial del Programa Regional a la ciutat de Rosario (Argentina), al desembre de 2006, es va entregar un dossier de premsa amb diferents recursos i informació sobre la violència urbana de gènere, així com una anàlisi crítica del tractament que els mitjans fan en general a la violència que pateixen les dones. La molt positiva valoració feta pels periodistes d'aquest recurs va impulsar l'organització a convertir-lo en publicació amb l'objectiu que pogués convertir-se en una eina de treball per a la millora del tractament que del tema es fa des dels mitjans. L'objectiu és, per tant, el de contribuir a la sensibilització de tots els professionals dels mitjans de comunicació sobre la seva responsabilitat en aquest tema.

ESTÈTICA DE LA SARDANA

Esteve Fontbernat i Verdager Ajuntament d'Anglès, 2010

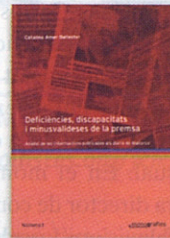

19 pàgines

Aquesta obra és una reedició d'*Estètica de la sardana*, un dels primers llibres escrits sobre el sardanisme, publicada ara per l'Ajuntament d'Anglès amb motiu del centenari de la mort prematura de l'autor: Esteve Fontbernat i Verdager. El periodista va ser director de l'antic diari gironí *Lo Geronès* i col·laborador del també antic rotatiu *La Publicitat*. El periodista Emili Casademont conservava un exemplar de les diverses edicions aparegudes l'any 1908 a Barcelona, i datades a Anglès l'octubre de 1907, fet que n'ha fet possible la reedició. Tot i haver mort jove, Fontbernat va deixar un llegat incommensurable i va aconseguir una gran repercussió social a principi del segle passat, fins al punt que encara avui es digui que la sardana es balla a "l'estil Fontbernat". Amic de Prudenci Bertrana, Rafael Massó o Miquel de Palol, era un autèntic humanista, amant de la pintura, de les lletres i en general de tot el saber.

DEFICIÈNCIES, DISCAPACITATS I MINUSVALIDESSES DE LA PREMSA.

Catalina Amer Ballester Govern de les Illes Balears, 2009

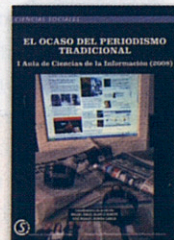

263 pàgines

Catalina Amer Ballester, llicenciada en Periodisme per la Universitat Autònoma de Barcelona, va decidir fer una recerca que la va conduir al títol de doctora en Història Contemporània per la Universitat de les Illes Balears, amb la investigació *Opinió Pública i discapacitat. Anàlisi històrica de la premsa de Mallorca (1983-2007)*. Aquest llibre és només una part d'aquesta tesi i inclou, entre altres, l'estudi del moviment associatiu i l'evolució dels serveis socials durant el període estudiat. El treball se situa al 1983, any de constitució de la comunitat autònoma de les Illes Balears, ja que només en un context democràtic es poden establir els fonaments perquè les administracions es converteixin en protagonistes de l'acció social. A la tesi es fa una anàlisi en profunditat del tractament de la premsa de les notícies de serveis socials, salut, educació, ocupació i esports vinculades a la discapacitat. També s'analitzen el llenguatge i la fotografia, acompanyant sempre cada afirmació amb exemples dels diaris editats a Palma.

EL OCASO DEL PERIODISMO TRADICIONAL.

Diversos autors. Instituto de Estudios Almerienses i Asoc. Periodistas-Asoc. Prensa de Almería, 2009

211 pàgines

Ja són molts els llibres publicats que tracten el tema de l'evolució experimentada pel periodisme com a conseqüència de l'aparició de les noves tecnologies i les noves formes d'empresa periodística i de la informació és ja un fet consolidat. Això va fer que la primera idea de l'Aula de Ciencias de la Información, de l'Institut de Estudios Almerienses en col·laboració amb l'Asociación de Periodistas de Almería, fos la d'abordar l'estat de la qüestió a Almeria per desenvolupar un diagnòstic de la realitat periodística, amb la programació de les jornades que van donar peu a l'edició d'aquest llibre "El ocaso del periodismo tradicional", celebrades entre l'octubre i el novembre de 2008. Dos col·loquis van suscitar el debat entre professionals d'Almeria: un sobre la ràdio i la televisió, i un altre sobre la premsa escrita. La premsa gratuïta o la crisi del fotoperiodisme van ser diversos temes abordats pels participants en les jornades.